

Simbol de ființă

Stelian Stancu

Cu gând răzleg coboară trupul
Către amurgu-i nesfârșit
În căutare de el timpul
Pe care ades l-a irosit.
Cu amalgam de visuri grave
Se tălmăcesc trăiri din noi
Mai coborâm vreo trei octave
Apoi ne căutăm în doi.
Cu respirație sublimă
Adorm trăirile nocturne
În căutare de lumină
Voind el universul să-l adune.
Cu stropi de soare fumegând
Trezind la viață moartea lesne
E dulcele aievea gând
Pe care ea iubirea îl tot țese.
Cu tremurul fără de vrere
Cu ascunzișul timpului ce vine
Cu locul cel plin de mistere
Cu viața fără a da semne,
Cu toate cele ce sunt date
Să prindă simbol de ființă
Cu toate ce-s și nepătate
Senzații sunt spre neființă.
Căci nu există-n univers
Un strop de gând fără de taină
Pe care versul cel fără de sens
Să îl descopere fără de haină.